

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:32
מוצאי שב"ק.....7:01
שיעורים כסדרן
נ"ד.....יחזקאל מ"ח - הושע א'
בבלי.....בבא קמא ב'
ירושלמי.....חלה כ"ב
תוספתא.....תרומות ג'
רמב"ם.....קידוש החודש י"ח

פרשת וירא, כ' חשוון, שנת תשפ"ד לפ"ק
סעה 13, גליון 5 (625)

מוהרא"ש דער צייילט א דורכפאל

חז"ל זאגן (שבת ק"כ) אז עס איז דא אמאל וואס א מענטש איז מצליח נאר דורך דעם וואס ער האט קודם געהאט א דורכפאל. דורך דעם וואס ער האט פרוברט און עס איז אים נישט געגאנגען, ער איז דורכגעפאלן אין זיין אונטערנעמונג, דוקא דורך דעם איז ער מצליח, ווייל אזוי לערנט ער זיך אויס די ריכטיגע וועג וואס ער זאל יא טון פון יעצט און ווייטער. דער דורכפאל ברענגט אים גאר צו זיין הצלחה. די גמרא זאגט אויך (גיטין מ"ג) "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם" - א מענטש איז נישט מצליח אין לערנען, נאר נאכדעם וואס ער האט געהאט א דורכפאל, און דאס האט אים געברענגט אז ער זאל זיך מער אנשטרענגען.

א נוארט אויף די פּרשָה

ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם. זאגט רש"י אז דער נסיון פון די עקדה איז געקומען נאך א קטרוג פונעם שטן. דער שטן האט מקטרג געווען צום אייבערשטן און געזאגט, "פון די אלע סעודות וואס אברהם אבינו האט געמאכט, האט ער נישט מקריב געווען קיין איין קרבן פאר דיר", האט דער אייבערשטער אים געענטפערט, "ווען איך וואלט אים געזאגט ער זאל מקריב זיין פאר מיר זיין זון, וואלט ער עס אויך געטון".

לכאורה דארף מען פארשטיין, חז"ל זאגן דאך (פרקי דרבי אליעזר, פרק ל"א: בראשית רבה נ"ה, א) אז דער נסיון פון עקדת יצחק איז געווען דער לעצטער און צענטער נסיון פון אברהם אבינו, און דער אייבערשטער האט אים דאס געגעבן מיטן ציל אים אויפצוהויבן אז די גאנצע וועלט זאל זען זיין גרויסקייט, און ארויסצואווייזן זיין גרויסע ליבשאפט צו אים. אויב אזוי, פארוואס זאגט דא רש"י אז דאס איז גאר געקומען צוליב א קטרוג פונעם שטן, פארוואס האט אויסגעפעלט דער קטרוג צו ברענגען דעם נסיון, דער אייבערשטער וואלט אים דאך געקענט סתם אזוי הייסן שחטן זיין זון, און מיט דעם דערהייבן אברהם אבינו פאר די גאנצע וועלט וואס וועט זען ווי ער איז בייגעשטאנען אזא שווערע נסיון?

נאר מען קען עס פארשטיין לויט ווי חז"ל דערציילן (בכורות ח:) אז די סבי דבי אתונא האבן געפרעגט פון רבי יהושע בן חנניה א מאדנע שאלה, "ווען א פיגל שטארבט נאך אינים איי, וואו גייט ארויס זיין רוח?", האט ער זיי געענטפערט, "עס גייט ארויס אויפ'ן ועלכן פלאץ וואו עס איז אריין". דער הייליגער רבי טייטשט עס אויס באריכות (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן כ"ו) אז די קשיא איז ביים וועלכן פלאץ פונעם דאווענען דארף מען זיך דאס מערסטע מוסר נפש זיין אינזין צו האבן, און דער תירוץ איז אז דוקא אויף דעם פלאץ וואו עס קומען אריין די שלעכטע מחשבות, דארטן דארף מען זיך די מערסטע אנשטרענגען יא אינזין צו האבן דאס דאווענען.

די ועלכע זאך איז אויך ביי סיי וועלכע זאך ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, אז דוקא ביי די זאכן וואס קומט אן שווער פאר'ן מענטש, דוקא ביי די זאכן וואו ער איז שוואך, דארטן דארף ער פרוברן דאס מערסטע זיך אנצושטרענגען יא צו טון נאר וואס דער אייבערשטער וויל.

דאס ווארט "נסיון" מיינט אויך "אויפהויבן", ווי דער פסוק זאגט (ישעיהו ס"ב, א) "הרימו נס". יעדע נסיון און שוועריקייט וואס דער אייבערשטער שיקט אונטער פאר א מענטש, איז דאס נאר מיטן ציל אים אויפצוהויבן. ווען א איד זעט אז עס גייט אים שווער צו דינען דעם אייבערשטן, ס'איז אים שווער צו טון א געוויסע מצוה, ס'איז אים שווער זיך צוריקצוהאלטן פון א געוויסע עבירה, דארף ער וויסן אז דארט ליגט באהאלטן זיין הצלחה, אויב וועט ער זיך אנשטרענגען דוקא ביי יענע זאך, ער וועט אסאך בעסן דעם אייבערשטן ער זאל זיך קענען שטארקן אויף די נסיונות, וועט דאס אים זייער שטארק אויפהויבן, אים דערנענטערן צום אייבערשטן, און אים צוברענגען צום תכלית פארוואס ער איז אראפגעקומען אויף די וועלט.

מיט דעם פארשטייט מען פארוואס איידער אברהם אבינו האט געדארפט אזוי שטארק דערהויבן ווערן דורך דעם נסיון, האט געמוזט קודם זיין א קטרוג פונעם שטן אויף אים, ווי אויך דערציילן אונז חז"ל (בראשית רבה נ"ה, ד) איבער די פילע שוועריקייטן וואס אברהם און יצחק זענען דורכגעגאנגען אויפ'ן וועג צו די עקדה, ווען דער שטן האט פרוברט אויף אלע סארט וועגן זיי אפצוהערן פון צו גיין טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן, דאס אלעס האט געמוזט פאסירן, ווייל איידער א מענטש ווערט דערהויבן מוז ער קודם דורכגיין שווערע נסיונות און קטרוגים.

דאס איז א שטארקע התחזקות פון יעדן איד אין יעדן מצב, אז דוקא ווען ער זעט אז ס'קומט אים אן אזוי שווער צו דינען דעם אייבערשטן, ער האט אזויפיל מחשבות און בלבולים, ער האט אזויפיל נסיונות און שוועריקייטן, דער שטן פארלייגט זיך אויף פון אלע זייטן, דארף ער גוט געדענקען נישט צו ווערן צעבראכן פון דעם, נאר פארקערט, ער זאל דאס געמען פאר אן התחזקות אז יעצט איז זיין צייט דערהויבן צו ווערן, געצט איז די ריכטיגע צייט מצליח צו זיין, אויב וועט ער זיך שטארקן און נישט נאכלאזן, נאר צוריק קומען צום אייבערשטן און אים בעסן זיין הילף, דאן וועלן אלע מניעות וועלן זיך איבערדרייען צום גוטן און ער גאר שטארק מצליח זיין.

(תוך החמל וירא תשס"ט)

א גוט ווארט

איך פעט דיר זייער, זיי פרייליך; ווען א מענטש איז פרייליך קומט ער אן צו די העכסטע מדריגה. מוהרא"ש זאגט בשם דעם הייליגן צדיק רבי משה לייב סאסנאווער זכותו גן עלינו (חידושי הרמ"ל, פרשת וצא), די הייליגע חכמים זאגן (בבא מציעא נט): "שערי דמעות לא ננעלו", אלע טירן ווערן פארשפארט אויסער די טירן פון טרערן; זאגט דער צדיק, אפילו די טירן פון טרערן ווערן נישט פארשפארט - דאך די טירן אפער דא טירן, מען דארף טרעפן די טירן; נישט יעדער איינער קען וויינען, עס זענען דא מענטשן וואס וויינען נישט אזוי שנעל; זאגט דער צדיק, אויף שמחה איז נישטא קיין טירן, מען דארף נישט ווארטן איינער זאל עפענען, איינער זאל פארשפארן, נאר תיכף ומיד ווען א מענטש איז פרייליך - איז ער שוין ביים אייבערשטן אליינס. שמחה איז מסוגל פאר פרנסה; מוהרא"ש זאגט, די שם פון פרנסה, חת"ך - איז די סופי תיבות פונעם פסוק (תהלים קמה, טו): "פותרת את ידך"; אויף איז דאס די סופי תיבות פון (דברים טו, טו): "והיית אד' שמח"; ווייל אז מען איז פרייליך - האט מען פרנסה. (עצתו אמונה וירא תשס"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

קען מען בעטן דעם אייבערשטן פאר א נס?

בערות ה' יתברך

יום ג' פרשת ויגא, י"ג מרחשון, שנת תשפ"ב לפרט קטן אויף אייער פראגע, מען רעדט אזויפיל אין ישיבה אז מען קען בעטן אלעס פונעם אייבערשטן, פֿרעגט איר דעמאלט וואס מיינט תפלת שווא? די הייליגע חכמים זאגן דאך (ברכות נד.) אז אויב מען דאווענט ווען מען ווארט שוין א קינד עס זאל ווערן א אינגל איז דאס א תפלת שווא!

איר וועט דאס פארשטיין מיט אן הקדמה. חכמינו זכרונם לברכה פֿרעגן (שם 10.) מיר זעען דאך ביי איינע פון די פיר הייליגע אמהות, לאה, אז זי האט געבעטן דעם אייבערשטן ווען זי האט געזען ברוח הקודש אז זי ווארט א אינגל, עס זאל ווערן א מידל כדי איר שוועסטער רחל זאל נישט פארשעמט ווערן און האבן נאר איין קינד, און מיט תפלה האט זי איבערגעדרייט און דאס קינד איז געווארן א מידל, דינה; זעען מיר קלאר אז מען קען יא בעטן א תפלת שווא! ענטפערט די הייליגע גמרא: "אין מזכירין מעשה ניסים", פֿרעג נישט פון א מעשה פון א נס!

לכאורה איז שווער, ווי אזוי האט לאה געבעטן פאר די נס? אויף איז דא אין דעם א מחלקת (תנחומא וצ"א, ח), רב הונא זאגט נאך ב"ש רבי יוסי: "אינו כן", עס איז נישט אזוי ווי דער תנא זאגט: "היתה אשתו מעברת ואמר יהי רצון שתלד אשתי זכר, הרי זו תפלת שווא, אלא אפלו עד שעה שתשב על המשבר", נאר ביז מען געבוירט דאס קינד, "יתפלל שתלד זכר", זאל מען בעטן דעם אייבערשטן עס זאל זיין א אינגל, "לפי שאין קשה לפני הקדוש ברוך הוא", ווייל עס איז נישט קיין שווערע זאך ביים אייבערשטן, "לצעות את הנקבות זכרים", צו מאכן פארקערט, "ואת הזכרים נקבות".

נאר וואס דען? מען קען זאגן אז דאס איז בכלל נישט קיין קשיא, און עס איז נישט קיין מחלקת; מען רעדט דא פון צוויי סארט מענטשן, איינער איז א מענטש וואס האט נישט אזא קלארע אמונה, ער איז אונטער געווארפן אונטער טבע, מקרה און מזל, ער גלייבט אז עס איז דא א באשעפער וואס האט באשאפן די וועלט, אבער ער האלט אז עס איז דא א טבע; אזא איינער קען נישט בעטן אויף אלעס, ביי אים איז דא תפלת שווא, ביי אים איז דא אין מזכירין מעשה ניסים.

נאכדעם איז דא איינער וואס פון איין זייט איז ער א פשוטער מענטש, אבער ער איז מקורב צום צדיק, דער צדיק שיינט אריין אזא שטארקע אמונה, ער ברענגט זיינע מענטשן צו אזא הויכע דרגה אין אמונה, עס איז מער נישטא קיין טבע, קיין מקרה און קיין מזל; עס איז די זעלבע נס דאס אטעמען, זען, הערן, רעדן, טאפן, גיין - ווי האבן א קינד און איבערדרייען פון א נקבה צו א זכר; ביי אזעלכע מענטשן איז - "אין קשה לפני הקדוש ברוך הוא" - גארנישט שווער ביים אייבערשטן, ביי די מענטשן איז דאס נישט א תפלת שווא, צו זיי רעדט רבי יוסי און זאגט: "אפלו עד שעה שתשב על המשבר יתפלל שתלד זכר"; ווידער די ערשטע שיטה, די חכמים - זיי רעדן צום המון עם, מענטשן וואס זעען א טבע/דיגע וועלט, א מזל/דיגע מענטש, א גוטער פאסירונג, א שלעכטע פאסירונג; פאר זיי זאגט מען תפלת שווא און אין מזכירין מעשה ניסים.

שטארקט אייך מיט אמונה פשוטה, נעמט אריין אין זיך אז אלעס איז אין סוף ברוך הוא; דומם, צומח, חי און מדבר - הכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ביז איר וועט שפירן ביים בעטן דעם אייבערשטן, ביי יעדע זאך, "אין קשה לפני הקדוש ברוך הוא", גארנישט איז שווער צו באקומען.

(זעטו אמונה ויגא תשפ"ב)

דאס זעט מען אויך בגשמיות. דער סטאלער וועט זיך קודם פיל מאל גוט צוהאקן די הענט פונעם האמער, איידער ער וועט זיך גוט דערלערנען די ארבעט. ווי לאנג עלעקטארישאן וועט זיך גוט אויסלערנען זיין פאך, וועט ער אויפ'ן וועג נאך כאפן שטארקע עלעקטריק-שאקס. און אויב וועלן זיי זיך דערשרעקן פון זייער דורכפאל און הויבן די הענט, וועלן זיי זיכער קיינמאל נישט מצליח זיין. אויב אבער וועלן זיי נוצן דעם דורכפאל אלס א לעקציע צו וויסן פון וואס מען דארף זיך אכטונג געבן, וועט דאס זיין דער סוד פון זייער הצלחה.

און די זעלבע איז אויך ברוחניות. ווען א איד שטרענגט זיך אן און ער פרובירט צו זיין אן ערליכער איד און מצליח זיין אין זיין עבודת ה', דאן טאר ער נישט ווערן צופראכן פון א דורכפאל. נאר פארקערט, ער זאל נוצן דעם דורכפאל זיך צו לערנען דערפון פאר שפעטער, און ער זאל בעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל מער נישט פאסירן, און דאן וועט ער זיכער מצליח זיין און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דער פראבלעם הויבט זיך נאר אן ווען מען קוקט אויף א צווייטן. מען האלט אין איין האלטן קאפ וואס דער צווייטער וועט זאגן צו מיר. און דאן, ווען מען האט א שטרויכלונג, ווערט מען גלייך צוקלאפט "אוי וויי, יעצט וועט יעדער זען אז איך בין גארנישט ווערט". א פארשטענדליכער מענטש וועט אבער נישט קוקן דערויף. ער וועט פארשטיין און וויסן אז די מענטשן וועלכע קוקן אדער קומען אויף אים, וועלן אים גארנישט העלפן. און אויב וויל ער מצליח זיין דארף ער זיך נישט צוקראצן פון וואס אנדערע טראכטן און זאגן אויף אים. נאר נוצן זיינע דורכפעלער אויף זיך בעסער אויפצוהויבן און גיין ווייטער מיט א שטארקייט ביז ער וועט סוף כל סוף מצליח זיין.

דער רבי האט דערציילט די מעשה פונעם חכם מיט'ן תם (ספורי מעשיות מעשה ט') אז דער חכם האט שטענדיג געקוקט וואס מענטשן זאגן אויף אים, ער האט שטענדיג צוריק געקוקט צו זען אויב מען לאכט נישט פון אים, און כאטש ער איז געווען זייער קלוג, איז ער צום סוף אנגעקומען אין א טיפע געדעכטע בלאטע. ווידער דער תם איז טאקע נישט געווען אזוי קלוג, ער האט אבער געהאט די מעלה אז ער איז געווען זייער פרייליך און ער האט גארנישט געקוקט וואס אנדערע מענטשן זאגן אויף אים, ער פלעגט זאגן: "וואס האב איך מיט יענעם? דאס איז זיין מעשה און דאס איז מיינ מעשה. פארוואס זאל איך קוקן אויף יענעם?" און דורך דעם האט ער טאקע גאר שטארק מצליח געווען און ער איז געווארן דער מיניסטער איבער אלע מיניסטארן.

א הילף צו גיין

מיר זעען בגשמיות אז ווען א מענטש פאלט אראפ און צוקלאפט זיך, און ער שפירט אז ער קען זיך נישט אליין אויפשטעלן, דאן וועט ער זוכן און בעטן הילף פון א צווייטן וואס זאל אים געבן א האנט און אים העלפן זיך אויפשטעלן. ברוחניות איז די זעלבע זאך. ווען א מענטש קען זיך נישט אליין אויפהויבן, ער זעט אז ער פאלט און פאלט, דארף ער גיין צו א צדיק וואס זאל אים קענען געבן א האנט אז ער זאל קענען שטיין אויף די פיס.

דער רבי זאגט (שם, סימן ט"ז) אז ווען א איד איז מקושר צו א צדיק, דאן וועט ער נישט אראפפאלן. דער אמת'ער צדיק לערנט אויס דעם מענטש אז ער זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן און ווי אזוי זיך צו קענען דערהאלטן מיט א שטארקייט אין יעדן מצב, און דאס וועט העלפן דעם מענטש אז ער זאל נישט אפן קיינמאל. מען דארף נאר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל טרעפן דעם ריכטיגן צדיק וואס קען דאס באווייזן, און נישט זיך לאזן נארן און גיין צו א מענטש וואס קען גארנישט העלפן. מוהר"ש האט דערציילט א מעשה איבער דעם ווי אזוי א מענטש דארף זוכן דעם ריכטיגן ערליכן איד וואס קען אים טאקע העלפן. א איד איז אמאל אריינגעקומען צו זיין רבי'ן און זיך אויסגערעדט דאס הארץ אז ער איז ליידער דורכגעפאלן מיט גאר הארבע עבירות און ער זוכט א וועג ארויס, ווי אזוי ער קען דאס פארעכטן און תשובה טון.

שאלות ותשובות ברסלב

זאל מען ארבעטן נאר אויף שמחה? ווי אזוי דינט מען דעם באשעפער מיט גשמיות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל, א יישר כח פארן אנועקגעבן צייט צו ענטפערן שאלות, און יעצט וואלט איך געוואלט פרעגן עטליכע שאלות.

שאלה א', לויט ווי מהר"א"ש זאגט אז די ערשטע זאך זאל מען ארבעטן אויף שמחה; וואס זאל מען טון ביז מען איז קונה די מדה, זאל מען נישט ארבעטן אויף אנדערע זאכן ווי למשל שלום בית און חינוך הבנים? עס קען דאך אדורך גיין יארן ביז מען איז קונה די מדה.

שאלה ב', ווי אזוי קען מען האבן הנחת הטוב פארן רבונן של עולם אויף דעם וואס ער האט באשאפן די נשמה וואס דעמאלט איז דא נחמא דקסיפא און ממילא מוז די נשמה אראפקומען דא אויף די וועלט און אדורך גיין אלע שוועריקייטן, סיי צדיקים און אונדאי רשעים. עס וואלט לויט די פראסטע שכל געווען בעסער אז די נשמה זאל בכלל נישט באשאפן ווערן, אזוי ווי די ספרים פרעגן וואס איז די גרויסקייט פון יציאת מצרים אז ער האט אונז דאך אריינגעברענגט אין מצרים, און די תירוץ וואס זיי ענטפערן "כדי זיי אויס צו לייטערן" - איז נישט שייך דא.

שאלה ג', איר דערמאנט אסאך אין אייערע שיעורים אז מען קען לעבן דא אויף די וועלט בגשמיות און דאך דינען השם יתברך עס איז נישט קיין סתירה; איז מיר שווער, ווייל אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן רל"א), אז א מענטש זאל נאר טון אלע זיינע עניני גשמיים אויב עס איז א צורך אין עבודת השם, צום ביישפיל נישט עסן אדער שלאפן מער וויפיל עס פעלט אויס.

א גרויסן יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת לך לך, ב' מר-חשון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וועל פרויבירן צו ענטפערן על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): "צריכים לבקש קודם על מדה אחת, וכששוכרים את המדה הזו, אז צריכים להתפלל על מדה שניה, וכן לבקש בכל פעם על מדה אחרת עד שיבטל ממנו את כל המדות והתאוות רעות", א מענטש זאל קודם נעמען איין מדה און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם און ווען ער האט שוין צעבראכן די שלעכטע מדה זאל ער נעמען נאך א מדה און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, ביז ער וועט זוכה זיין צו צעברעכן אלע זיינע שלעכטע מידות.

שטעלט זיך די קשיא: ביי וועלכע מדה הייבט מען אן, אויף וועלכע מדה זאל מען בעטן ערשט? פלעגט מהר"א"ש שטענדיג זאגן אז די ערשטע זאל מען בעטן אויף "שמחה", ווייל איינמאל מען איז פרייליך פאלט שוין אנוועק אלע מידות רעות און שלעכטע תאוות, אזוי אויף אז מען איז פרייליך, האט מען נישט אזויפיל פראבלעמען.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז א מענטש דארף נישט בעטן אויף שלום בית, אויף קינדער און אויף פרנסה וכו' וכו', פארקערט, דער עיקר שלימות פון התבודדות איז ווען דער מענטש רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי ער רעדט צו א גוטע חבר; אונדאי דארף מען בעטן אויף גוטע קינדער, טייכן טרערן דארף מען פארגיסן צום אייבערשטן אז די קינדער זאלן זיין ערליכע אידן. נאר ווען א מענטש וויל אויסארבעטן זיינע שלעכטע מידות, און ער בעט דעם אייבערשטן ער זאל האבן גוטע מידות, אויב הויבט מען אן מיט שמחה, פאלן אנוועק אלע שלעכטס, ווייל ווען א מענטש איז טרויעריג און דערפערסט, דעמאלט פאלט ער אריין אין פעס און אין שלעכטע מעשים, אזוי אויף פאלט ער אין קדושה, ווייל אלע פראבלעמען הייבן זיך אן ווען מען איז נישט פרייליך. דערפאר דארף א מענטש פרויבירן מיט אלע זיינע כוחות צו זיין שטענדיג פרייליך, און שטענדיג בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זיין פרייליך.

דאס וואס דו פרעגסט פארוואס מען איז באשאפן געווארן וכו'; עס איז נישט פדאי אריין צו גיין אין די אלע חקירות וכו', ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה, קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, וויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם והכל היה על ידי חכמתם ושכלם", עס זענען געווען גרויסע רשעים וואס האבן פארדרייט די וועלט, און אלעס האט זיך אנגעהויבן ווייל זיי זענען נאכגעגאנגען

זיין רבי האט אים אויסגעהערט און אים קלאר געשטעלט אז זיין תשובה איז גאר שווער, און ער האט נישט קיין וועג ווי אזוי אים צו העלפן, נאר ער וואלט אים גע'עצה'ט אז ער זאל אריבערגיין צום הייליגן "חזון איש", נאר ער וועט אים קענען העלפן. דער איד איז דערציטערט געווארן פון די עצה, ער האט זיך געבעטן ביים רבי'ן אז נאר דאס זאל ער נישט הייסן, ווייל דאס וואס ער איז געקומען און זיך אויסגערעדט פארן רבי'ן איז אים אויך זייער שווער אנגעקומען, ער האט דאס געטון ממש מיט מסירת נפש, און ער האט נישט די כוחות צו גיין צום חזון איש צו בעטן א תשובה. דער רבי האט אים אבער געזאגט אז ער האט נישט קיין אנדערע עצה פאר אים. בליית ברירה האט דער איד מיט א צוגראכענען הארץ געמוזט מסכים זיין צו דעם, און ער האט צוגעזאגט פאר זיין רבי'ן אז ער וועט צוריק קומען דערציילן וואס דער חזון איש האט אים געזאגט.

ווען דער איד איז אריינגעקומען צום חזון איש איז ארויפגעפאלן אויף אים אזא פחד און שרעק, אז ער האט נישט געקענט אפילו ארויסרעדן א ווארט, ער האט אנגעהויבן צו טראכטן אז ער גייט שוין תשובה טון, ער וועט פארגעסן פון אלעס וואס איז געווען ביז יעצט און ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. ער איז געשטאנען און געקוקט אויפ'ן הייליגן חזון איש, ער האט אבער נישט געקענט ארויסרעדן א ווארט.

דער חזון איש האט אים געשטארקט און געזאגט אז ער זאל פון היינט אן פרויבירן זיך צו פירן נאר ערליך און גיין נאר אויף גוטע וועגן, און ער זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען משנה ברורה". דער איד איז ארויסגעגאנגען און ער האט געשפירט ווי ער איז געווארן א נייער מענטש אינגאנצן. ער איז צוריק געגאנגען צו זיין רבי'ן און אים געדאנקט פארן שיקן צום הייליגן חזון איש, ער האט אים דערציילט וואס דער חזון איש האט אים געזאגט, און ער האט טאקע אנגעהויבן צו לערנען אסאך שלחן ערוך אורח חיים מיט'ן משנה ברורה, און ער האט אנגעהויבן מקפיד צו זיין אויף יעדע הלכה עס מקיים צו זיין ווי מען דארף, און ער איז טאקע געווארן אן ערליכער איד.

די אלע דורכפעלער וואס א מענטש גייט דורך, דארף נאר גענוצט פארן צוועק זיך אויפצוהויבן און גיין ווייטער, און נישט אויף פארקערט ח"ו, צו ווערן צוגראכן און אלעס אויפגעבן. און אויב קען מען דאס נישט אליין באווייזן, דאן דארף מען זוכן אן ערליכער איד און א צדיק וואס זאל לערנען דעם מענטש ווי אזוי דאס צו טון. ווען א איד וועט זיך אזוי פירן וועט ער זיכער שטארק מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מהר"א"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך פשלוו וצדק צדיק)

BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' אנשי שלומינו זענען שטארק אקטיוו צו העלפן אידישע קינדער בשעת מלחמה

רעדנדיג צו אנשי שלומינו אין ארץ ישראל צו הערן וויאזוי מען גייט אן אין די צייט פון די מלחמה, וויאזוי עס אפעקטירט די ערליכע אידן בכלל און אנשי שלומינו בפרט, האבן זיי נישט געוויאוסט פון וואס מיר רעדן.

אנשי שלומינו זאגן אז די מלחמה האט זיי בכלל נישט אפעקטירט, זיי זענען פארנומען מיט לערנען, דאווענען, און אויב עס האט עפעס אפעקטירט האט עס נאר אפעקטירט די הפצה און מחוק זיין אנדערע. יעצט איז א צייט וואס אלע דרשנים זענען שטיל, אידן זענען פארפאניקט און דערשראקן פארשפארט מיט דריי שלעסער, און די ווארטזאגערס פון כלל ישראל האבן נישט וואס צו זאגן, יעצט קוקן אלע ארויס אויף די מפיצים, אפילו די וואס אין אלגעמיין האבן זיי נישט קיין געדולד צו די גליונות "פארוואס דארף מען עס בכלל? ווער דארף חיווק?", אבער יעצט איז אן אנדערע פרשה, אלע שלונגען מיט דורשט די הייליגע ווערטער פון רבין וואס איז כמים קרים על נפש עייפה.

תלמידי היכל הקודש אין ארץ ישראל זענען נאך מער פארנומען די טעג זיי גייען ארום פון שטוב צו שטוב און זענען מפיץ די גליונות ספרים און סידים, און בפרט האט מען יעצט געלאזט דרוקן א נייע קארטל "די מצב איז שרעקליך" און אין לשון הקודש "המצב משתק אותך" וואס ווערט צוכאפט דורך אלעמען, און זיי באקומען דעם אדרעס וואו זיך צו ווענדן פאר טערעפי פאר די נשמה, וואס איז אמונה, אמונה, און נאכאמאל אמונה, אידישע קינדער ווילן בלויז הערן איין זאך אין די טעג "דער אויבערשטער פירט די וועלט, האב נישט קיין מורא פון קיינעם".

אזוי אויך כאפן זיך אלע צו די באקאנטע קמיע וואס מוהרא"ש האט געמאכט ביים אינטיפאדא ווען די אראבער האבן זיך דאן אויך צולאזט און אויפגעריסן פילע באמבעס פון וואס אסאך זענען נעבעך געשעדיגט געווארן, און מוהרא"ש האט געזאגט אז ווער עס וועט טראגן דעם קמיע איז ער מבטיח אז ער וועט נישט געשעדיגט ווערן. אויך איז מען געגאנגען מחוק זיין אין די שפיטעלער ווי עס געפונען זיך ליידער פילע פארוואונדעטע און צובראכענע אידן, ווי מען האט

נאך זייערע חכמות; דער רבי זאגט דארט ווייטער: "וְעָקַר הַיְהוּדוֹת הוּא, בְּכָל לַיְלָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת, וְלִהְסַתְּפֵל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה שִׁיחָהּ שֶׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", דער עיקר פון אידישקייט איז, מען זאל פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשיטות, און פאר מען טוט א זאך זאל מען קוקן צי דאס איז דער רצון פונעם אייבערשטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין יג): "נוח לו לאדם שלא נבא יותר משנבא, וְעָקְשׁוּ שִׁנְבָרָא יִפְשַׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו", עס איז בעסער פאר'ן מענטש ער זאל ווען נישט באשאפן ווערן, אָבער יעצט אז מיר זענען שוין באשאפן געווארן זאל מען זען אריינצוכאפן ווי מער מצוות ומעשים טובים; דערפאר, אז דער אייבערשטער האט אונז באשאפן, דארפן מיר אים דאנקען און לויבן אן קיין חכמות וכו'.

רבי נתן האט געזאגט: ווען דער אייבערשטער זעט ווי א מענטש דאנקט און לויבט אים, זאגט דער אייבערשטער פאר די מלאכים: "קוקט אן דעם איד, ער האט גארנישט און ער דאנקט מיר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוטס", און פארקערט אויף, ווען דער אייבערשטער הערט ווי איינער הערט זיך נישט אויף אָפְצוּרֵעֵדן, זאגט ער: "איך וועל אים ווייזן וואס שלעכטס מיינט".

דאס וואס דו פֿרעגסט ווי אזוי קען מען לעבן מיט'ן אייבערשטן צוזאמען מיט עולם הזה וכו', ווייל לכאורה שטייט דאך אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן רלא) אז מען טאר נישט הנאה האבן פון עסן, שלאפן און פון אנדערע הנאות; דיין קשיא איז דער תירוץ, קוק אריין דארט אין שלחן ערוך (שם) וואו דער מחבר רעכנט אויס אלעס וואס דער מענטש טוט - עסן, שלאפן, וכו' וכו', אז מען זאל אלעס טון מיט'ן אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (משלי ג.ו): "בְּכָל דְרָכֶיךָ דַּעֲהוּ". דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "ווי איז שייך תאוות? עסן דארף מען אז מען זאל קענען לעבן, שלאפן דארף מען כדי מען זאל קענען האבן כח צו דינען דעם אייבערשטן, און חתונה האבן דארף מען ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן, ממילא ווי איז שייך תאוות?"

דער רבי האט געזאגט, ווען ער זאל וויסן אין זיינע יונגע יארן צו וואס מען קען צו קומען דורך התבודדות, וואלט ער זיך נישט מסגף געווען אין די יונגע יארן; דער עיקר דארף א מענטש אויסניצן זיינע טעג און יארן מיט לימוד התורה און תפילה.

דער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע דרך הלימוד, א וועג ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה. אפילו איינער וואס האט נישט קיין מח און ער פארשטייט נישט קיין לערנען - קען אויך זוכה זיין צו ענדיגן כל התורה כולה אויב פאלגט ער דעם רבי'ן און הייבט אן לערנען פסד'ן, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "העקר היא האמירה, לומר הדברים פסד וממילא רבין", דער עיקר זאל מען זען צו זאגן די ווערטער פון די תורה, אפילו מען פארשטייט נישט און ביים סוף וועט מען פארשטיין. דערפאר בעט איך דיר זייער, זיי קלוג און זע צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, משניות, גמרא און הלכה, נאר דאס וועט איבער בלייבן פון אונז און נאר דאס מאכט פרייליך א מענטש, פון אלע חקירות און חכמות האט דער מענטש גארנישט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

(עצתו אמונה לך לתשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן שלמה שווארץ הי"ו
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

החתן בנציון בן מו"ה ישראל חיים ברוין הי"ו

צו זיין שמחה למזל טוב עב"ג
בת מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו

מו"ה דוד סאמעט הי"ו

צו די שמחת החתונה פון זיין טאכטער למזל טוב

מו"ה יחזקאל סאמעט הי"ו
חשבער מלמד און אוניווערסיטעט הייליגע מוסדות
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה שמחה סאלז הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה שרגא שטראסער הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דערפרייט די פאציענטן וואס האבן זיך מחיה געווען מיט די פרייליכע פנים פון אנשי שלומינו, וואס גיסן אריבער חיווק אמונה און שמחה צו אלע ארומיגע.

מלחמה אין ארץ ישראל

קורצערע אין לענגערע אינטערוויוס וועגן די מלחמה אין ארץ ישראל

קול ברסלב

212-444-9191

1, 8

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סדיים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354380

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com